

Modlete se za synodu, abychom byli poslušni Duchu svatému.

Papež František

Před několika okamžiky skončila v Bazilice sv. Petra eucharistická slavnost, kterou jsme zahájili Řádné generální shromáždění biskupské synody. Synodální otcové se sjeli ze všech koutů světa a shromáždili se kolem Petrova nástupce, aby po tři týdny setrvali v pozorném duchovním a pastoračním rozlišování a zamýšleli se nad povoláním a posláním rodiny v církvi a ve společnosti. S pohledem upřeným na Ježíše budeme, na základě učení o pravdě a milosrdenství, hledat co nejhodnější cesty, jimiž se má církev ubírat s rodinami a pro rodiny, aby se původní Stvořitelův záměr s mužem a ženou mohl uskutečňovat v dnešním světě a působit v celé své kráse a síle.

Liturgie této neděle nám předkládá základní text z Knihy Genesis o komplementárnosti a vzájemnosti muže a ženy (srov. Gen 2,18-24). Proto – říká Bible – opustí muž svého otce a svou matku a připojí se ke své ženě a ti dva budou jeden člověk, totiž jeden jediný život, jediná existence (srov. v. 24). V této jednotě manželé předávají život novým lidským bytostem, stávají se rodiči. Podílejí se na stvořitelské moci samého Boha. Ovšem pozor! Bůh je láska a na jeho díle máme podíl, pokud milujeme s Ním a jako On. Právě proto – říká sv. Pavel – láska byla vlita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán (srov. Řm 5,5). A toto je rovněž láska, kterou snoubenci dostávají ve svátosti manželství. Je to láska, která živí jejich vztah v radostech i bolestech, v okamžicích poklidu i nesnázi. Je to láska, která vzbuzuje touhu přivést na svět děti, věnovat se jim, přijímat je, vychovávat je a vzdělávat. Je to tatáž láska, kterou Ježíš v dnešním evangeliu projevuje dětem: Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království“ (Mk 10,14).

Prosme dnes Pána, aby se všichni rodiče a vychovatelé na světě, ale také celá společnost, stali nástrojem přijetí a lásky, s níž Ježíš objímá ty nejmenší. On hledí do jejich srdcí láskyplně a starostlivě jako otec a zároveň jako matka. Myslím na mnoho dětí, které hladovějí, jsou opuštěny, zneužívány, nuceny bojovat nebo jsou odmítány. Je bolestné vidět nešťastné děti s nepřítomným pohledem, které utíkají z chudoby a konfliktů, klepou na naše dveře a na naše srdce s prosbou o pomoc. Kéž nám Pán pomáhá, abychom nebyli opevněnou společností, nýbrž rodinnou společností, která dokáže přijímat, podle příslušných pravidel, avšak přijímat, přijímat vždy s láskou!

Vybízím vás, abyste doprovázeli práci synody svou modlitbou, aby Duch svatý učinil synodální otce plně poslušné svým inspiracím. Vyzývejme mateřskou přimluvu P. Marie, v duchovním spojení s těmi, kdo nyní v této chvíli recitují v Pompejské svatyni „Prosba k P. Marii Růžencové“. *RadioVaticana.cz, 4. 10. 2015*

Ach, zase tá ZDRŽANLIVOST! (II).

Mária Schindlerová

„...PPR je o odopieraní si a v Písme je napísané: „neodopierajte si navzájom, aby vás satan nepokúšal pre vašu nezdržanlivosť.“

Ak si nemáme odopierať a ak sú metódy PPR založené na periodickej absťinencii (pri predchádzaní tehotenstvu), neznamená to potom, že zdržanlivosť je proti tomu, čo chce Boh?

Na úvod je potrebné povedať, že nie je možné vziať jednu vetu z Biblie a vykladať si ju doslovne. To by sme sa dostali do sporu hneď s ďalšími vetami. Veď sv. Pavol napríklad okrem uvedenej vety napísal aj toto: ... Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami“, „ovocie Ducha je miernosť, zdržanlivosť...“; tí, čo majú ženu, nech žijú, akoby ju nemali; atď.

Preto sa pozrime na úvodný citát v kontexte celej Pavlovej teológie. Najprv si predstavme, čo by znamenalo doslovné chápanie citátu v tom zmysle, že si nemáme odopierať – teda nemáme sa zriekať intímneho spojenia a máme si navzájom vyhovieť, keď jeden z manželov chce. Takto sa totiž niekedy chápe aj tzv. manželská povinnosť.

Iste, nie je správne ani dobré, ak sa manželia bezdôvodne odmietajú. Ženy sa niekedy nechávajú prosiť alebo postaví muža do pozície, že si musí sex „zaslúžiť“. Alebo mužom manipulujú – dobre vedí, že sex je slabé miesto mužov a využívajú to – ak uspokojím jeho túžbu, on mi vyjde v ústrety v tom, čo ja chcem (a nemusí to byť ušľachtilé dôvody – možno je to len nová kabelka). Alebo muž odmieta ženu – je to síce menej častý prípad, ale sú takí, ktorí sex nepotrebujú rovnako intenzívne ako ten druhý v manželstve a jednoducho „sa im nechce“.

Asi je zrejmé, že takéto správanie je dôsledkom niečoho hlbšieho vo vzťahu. Ak sa milujeme, tak si vychádzame v ústrety, vieme sa prispôbiť jeden druhému, vieme si porozumieť. Konkrétne: ak žena miluje a cíti sa milovaná, nenechá muža, aby sa doprosoval, ale chce s ním byť jedno. Ak zrovna nie sú vhodné podmienky – napr. pre malý rozostup s deťmi, keď ona môže pociťovať strach „čo ak z tohto styku otehotniem?“, nebojí sa vyjadriť svoje rozpoloženie manželovi – a on, ak ju miluje, nebude ju nútiť do niečoho, čo by jej nebolo vhodné. Ak žena miluje a možno je práve v ten deň či večer unavená, keď po nej jej manžel túži, tak z lásky k nemu dokáže premôcť svoju únavu. Ale rovnako môže muž premôcť svoju túžbu z lásky k žene (a ak vidí, že je unavená, tak ju nechá, aby si odpočinula). To je len pár príkladov k tomu odmietaniu sa.

Svätý Pavol nám nechce povedať, že v oblasti sexu máme vyhovieť svojej žiadostivosti a že si máme poslúžiť svojim manželským partnerom. A ešte sa cítiť ukrivdení, ak to ten druhý vidí alebo cíti inak.

Pavlova teológia o manželstve nám povie aj to, že muž má milovať svoju manželku ako vlastné telo, ktoré si chráni a opatruje. Povie nám aj to, že podriadenosť ženy voči mužovi je v podstate odovzdanie sa jeho starostlivej láske. A láska si neustále vyžaduje zjednocovanie sa a zameriavanie sa na sebadarovanie.

Už dávnejšie som v článku o manželskej povinnosti písala, že manželstvo nikomu nedalo právo, aby používal svojho manžela/manželku ako prostriedok na svoje uspokojenie. Ten druhý je vždy subjekt, je to človek – osoba, ktorej mám právo sa darovať, mám právo ponúknuť jej dar seba samého a mám právo prijať jej slobodný dar, jej odovzdanie sa. Môžem oprávnené očakávať, že môj dar bude prijatý, ale nesmiem ho vnucovať. A rovnako mám právo očakávať, že môj dar nebude zneužitý.

Ak by ten úvodný citát bol vzatý doslovne, čo by to znamenalo? Vieme si domyslieť: Každý, kto vie, ako je stvorený muž – predovšetkým ako dobyvateľ – a ako žena, pochopí, že „zákaz zdržanlivosti“ by znamenal predovšetkým znevýhodnenie ženy – v podstate by bolo na svojvôli muža, či a nakoľko ju vystaví možnému tehotenstvu a pôrodu bez možnosti rozumne zvažovať a plánovať, či je to pre ich manželstvo a rodinu dobré. Samozrejme, sú tu aj výnimky – píšem teraz vo všeobecnosti.

Znamenalo by to, že veľkosť rodiny by závisela ani nie od náhody, ale od neovládaného sexuálneho pudu. Vari toto chce Boh?

Ako by potom mohol chcieť, aby boli manželka jeho zodpovední spolupracovníci pri tvorení nových ľudských bytostí – pri stále prebiehajúcom tvorení sveta? Ako by mohli s ním spolupracovať, keby nepoznávali jeho vôľu ohľadom svojej rodiny?

Aj to nám totiž Boh hovorí, celkom konkrétne cez Cirkev:

Zodpovedné rodičovstvo

10. Z týchto dôvodov manželská láska vyžaduje od manželov, aby dobre poznali svoje poslanie týkajúce sa zodpovedného rodičovstva, ktoré sa dnes právom tak veľmi zdôrazňuje, a preto sa má správne chápať. Treba preto o ňom uvažovať z rôznych oprávnených hľadísk, ktoré navzájom súvisia.

Ak berieme do úvahy biologické procesy, zodpovedné rodičovstvo znamená poznať ich funkcie a rešpektovať ich; lebo ľudský rozum v schopnosti plodiť život objavuje biologické zákony, ktoré sú súčasťou ľudskej osoby.

Ak máme na zreteli vrodené pudy a náruživosť, potom zodpovedné rodičovstvo znamená potrebnú nadvládu, ktorú má nad nimi vykonávať rozum a vôľa.

Ak si všimáme fyzické, ekonomické, psychologické a sociálne podmienky, potom zodpovednými rodičmi sú tí, čo sa po rozumnej úvahe a s veľkodušnosťou rozhodli prijať väčší počet detí, alebo čo sa z vážnych dôvodov a zachovávajúc pritom morálne príkazy, rozhodli na určitý alebo neurčitý čas nespložiť ďalšie dieťa. ...

Ovládanie pudov rozumom a slobodnou vôľou nepochybne vyžaduje askézu, aby citové prejavy manželského života boli v súlade s ustanoveným poriadkom a zvlášť aby sa zachovala periodická zdržanlivosť. Táto disciplína, ktorá patrí k manželskej čistote, nielenže neškodí manželskej láske, ale naopak, dáva jej vyššiu ľudskú hodnotu.“

Tu sa možno niekto spýta: No ale kde je to v Písme? Toto je z encykliky, to sú slová ľudí – aj keď z radov predstavených Cirkvi, ale to nemá rovnakú hodnotu ako Písmo.

Nuž k tomu len toľko: Ani Písmo nám „nespadlo z neba“ - Boh nám ho dal prostredníctvom Cirkvi. A naďalej nám cez ňu hovorí. Mohli by sme povedať, že prostredníctvom nej „aktualizuje“ to večne platné Slovo radostnej zvesti.

Budovanie rodiny ako komunity alebo prečo som zatiaľ nedala syna do škôlky.

Dve deti do 3 rokov, z jednej materskej na druhú. Byť s nimi doma alebo umiestniť staršie dieťa v škôlke, ak sa podarí nájsť miesto? Zváženie je na každom rodičovi.

Takto sa rozhodla mama Majka: Nedala som ho do škôlky. Vyhodnotila som totiž, že by sa mohol cítiť ešte viac odstrčený príchodom svojho nového súrodenca. U nás to nebolo veľmi hladké, a to mal takmer tri roky, bolo tam dosť žiarlenia a pútania pozornosti na seba za každú cenu, vzdorovania, scén. Som rada, že syn zostal so mnou doma a kedykoľvek sa mohol pritúliť, pomojkať, keď to potreboval. Kto by to urobil v škôlke?

Ostatné mamičky v okolí často krátko argumentovali tým, že sa chcú venovať naplno aj druhému dieťaťu, tak ako sa venovali tomu prvému, čo celkom nechápem, lebo predsa už to nikdy nebude ako pri prvom dieťati. Druhé aj ďalšie dieťa neprichádza do bezdetnej rodiny. Je so svojimi súrodencami už od bruška, počúva ich, nasáva zvuky, poznáva ich hlasy a dotyky, keď ho hladkajú. Mne to prišlo úplne prirodzené, že sme boli všetci spolu, že som sa venovala všetkým naraz, respektíve uspokojovala potreby podľa nejakej akútnej priority a áno, našla si popri tom hoci len chvíľu, ktorú som venovala „iba“ niekomu z detí ako „jedináčikovi“. Čo, samozrejme, vždy ocenili, že majú mamu iba pre seba. Aj keď to nebolo na 8 hodín, kým bol brat v škôlke.

Individualizmus v rodine

Niekedy sa mi zdá, že sme individualizmom postihnutá spoločnosť. Načo sa venovať každému dieťaťu zvlášť tri roky? Potom ich máme koľko? Maximálne dve, lebo tá akože výlučná starostlivosť nás stojí mega veľa energie, ktorú zbytočne plytváme nesprávnym smerom - na jednotlivca, namiesto budovania rodiny ako komunity. Dieťa potrebuje vedieť, kam patrí, že je súčasťou rodiny. Buďte jednoducho s nimi. Buďte im nablízku. Budujte svoju rodinu ako komunitu, kde má každý člen svoje miesto.

Príspevok je prevzatý z www.babetko.rodinka.sk, redakčne krátený.

Cyklus

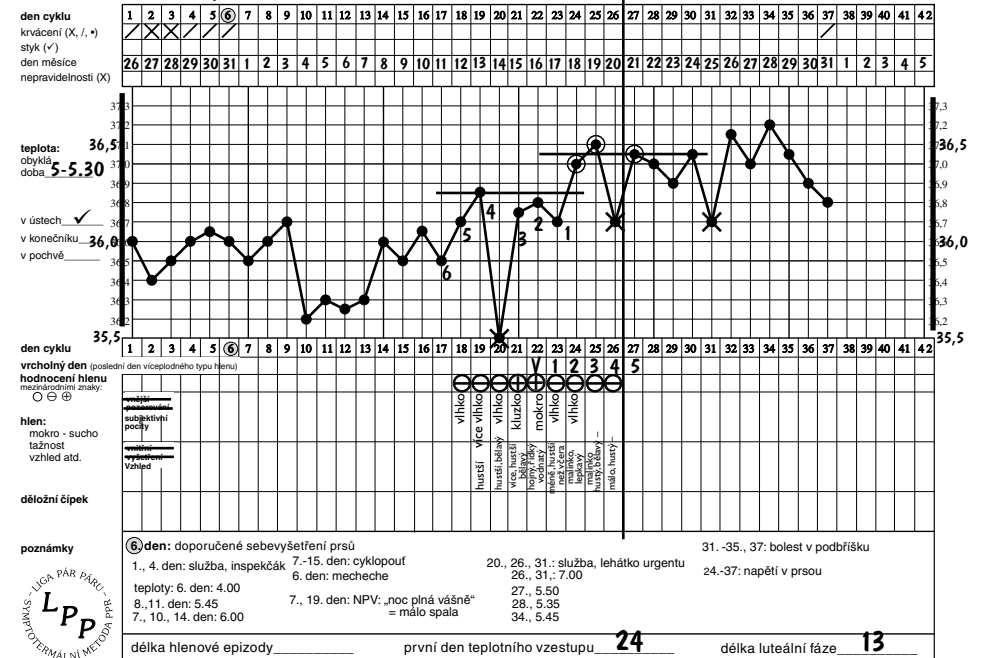
David Prentis

Tento záznam (str. 6) poslala mladá, svobodná lékařka na neligovém formuláři. Dostáváme záznamy na různých i neznámých formulářích, dokonce i jako seznam měřených teplot bez snahy grafického podání informací. To samozřejmě nestačí. Použitý formulář žádá hodně užitečných informací, avšak trochu jiným způsobem, než u Ligy, např. u hleny. My žádáme informace z vnějšího a vnitřního vyšetření a máme zkratky pro běžný vzhled hleny. Tento formulář má rubriky na „subjektivní pocity“ a „vzhled“. Proto jsem podle toho předělal tabulku. Ze záznamu je ale jasně vidět, kde jde o víceplodný či méněplodný typ hleny. Vrcholný den lze určit bez problému. Nicméně jsem přepsal tabulku do formuláře LPP, aby byl záznam pro čtenáře – členy Ligy, kteří jsou na to zvyklí – snáze srozumitelný.

Na tabulce je hned vidět i další změna. Tabulka Ligy začíná u záznamu teplot na hodnotě 36,1°C. Většinu žen to vyhovuje, ale v tomto případě by byla první polovina záznamu pod mřížkou. Proto jsem předělal hodnoty teplot. Žádný formulář není posvátný; je dovoleno ho podle potřeby měnit. Paní doktorka vysvětlila ty nízké teploty: „Nízké bazální teploty jsou nejspíše výsledkem toho, že měřím v ústech a jsem zvyklá spát s otevřenou pusou – je možné, že v jiné tělní dutině by teploty odpovídaly normě ... po ránu mám problém se trefit kamkoli jinam i při poměrně solidních anatomických znalostech (štítnou žlázu jsem si vyšetřit nechala, tam by problém být neměl).“ Když jsem namítl, že specialista v té věci, Dr. Barnes, píše, že jsou nízké teploty spolehlivějším ukazatelem nízké hladiny jodu než výsledky vyšetření štítné žlázy, odpověděla: „Prakticky trvale užívám multivitamin s 0,15 mg jodu denně, soli se zatím tak nevyhýbám, mořské ryby mi v jídelníčku nechybí a ve Vincentce, kterou občas popíjím, je jodu taky celkem dost.“ Tak jsem k tomu již neměl co říci. Paní doktorka zřejmě přečetla Shannonovou od začátku do konce (a nejspíše ještě další relevantní literaturu), takže jsou její nízké teploty záhadou.

Její gynekologická anamnéza je totiž zcela výjimečná. První menstruaci dostala ve věku 16,5 let (což je ještě v normě), a od té doby byly cykly vždy dlouhé, nepravidelné se slabým krvácením a anovulační. I když měřila pravidelně, nikdy (!) nezjistila teplotní vzestup. Dr. Rötzer by považoval takové krvácení za krvácení ze spádu, a neuznával by je za pravou menstruaci. Proč ale jako svobodná žena měřila? Píše: „Roky jsem s vytrvalostí a vlastně bez naděje ... měřila jenom proto, abych ženám v okolí dokázala, že lze každý den měřit tak snadno, jako lze každý den spolknout pilulku...“ Nicméně po čase kvůli frustraci přestala měřit. Pak ale píše: „Někdy rok dva po škole mi však z ničeho nic naskočily cykly s premenstruačním syndromem a celkem normálním krvácením a při učebnicové znalosti, že PMS je v ovulačním cyklu, jsem po pauze začala měřit znovu. A v létě 2014 (ve svých 28 letech!) jsem zaznamenala svůj první cyklus s prokazatelným vzestupem a krátkou, sedmidenní luteální fází, a poslední rok už byly všechny cykly víceméně takové, jako je ten, co jsem poslala.“

záznam číslo 7 měsíc 7-8 rok 2015 dřívější cykly: nejkratší 33 nejdelší 151 na základě 13 záznamů
výška cm váha kg věk 29 nejdřívější první den vzestupu nad DH 24 na základě 6 záznamů

Co k tomu říci? Je všechno možné pod sluncem. Doufám, že brzy najde tato atraktivní žena se smyslem pro humor a radostí ze života dobrého manžela. Pak by to mohlo dopadnout, jak ke konci píše: „Vzhledem k tomu, že je mi 29 let, tak v případě, že bych byla vdaná, tak bychom stejně nějakou I. a II. fázi neřešili a než bychom se dočkali v takových dlouhých cyklech opravdu plodných dnů a než bych dejme tomu alespoň 3x otěhotněla a porodila, tak už bych pak stejně byla v přechodu. :-).“

Konkrétně k hodnocení cyklu: I. fázi jsem neřešil, protože chybí záznamy hleny. Podle informací paní doktorky bylo sucho, ale zdůrazňujeme, že je nutno pozorovat a zaznamenat i sucho. Pro svobodnou ženu to samozřejmě není podstatné, ale v situaci předcházení těhotenství v manželství je to důležité. Menší výkyvy v době měření v časných hodinách do 7.30 nejsou podstatné. Nízké teploty 10-13 jsou záhadou; není viditelný důvod. Teploty po noční službě jsou jasně neplatné. Teploty dnů 7 a 19, kdy špatně spala, nepovažuji za neplatné. V této situaci ležela několik hodin v klidu, takže není důvod pochybovat o jejich platnosti. Ani se neliší nápadně od okolních teplot. III. fáze začíná 27. den. Délka luteální fáze 13 dnů (dny 24-36) odpovídá délce v dřívějších cyklech.

Je pro nás jednodušší, když dostaneme záznamy na tabulce Ligy. Lze ji stáhnout z naší stránky www.lpp.cz ve formátu PDF. Tabulku můžete vytisknout, vyplnit ručně, skenovat a poslat e-mailem na naši mailovou adresu lpp@lpp.cz.

„Ak sa milión detí bude modliť ruženec, svet sa zmení.“

(svätý páter Pio)

V r. 2005 vo Venezuele vzniklo hnutie „Deti Ružencovej akcie“ a rozšírilo sa odvtedy do celého sveta. Za vznikom tejto iniciatívy je zmienený výrok svätého pátra Pia, podľa ktorého má iniciatíva svoj názov a zároveň aj svoj cieľ.

Dlhoročným propagátorom a podporovateľom tejto iniciatívy je celosvetová katolícka nadácia *Kirche in Not*, ktorá aj tento rok nás vyzýva, aby sa **v nedeľu 18. októbra o 9.00 h** deti každého veku (a my rodičia s nimi) spojili v modlitbe za jednotu a pokoj.

Chceš, aby prestali vojny a zastavilo sa krviprelievanie? **Modli sa ruženec!**

Znepokojuje ťa vlna utečencov, čo chce prevalcovať Európu? **Modli sa ruženec!**

Obávaš sa islamizácie Európy? **Modli sa ruženec!**

Chceš, aby sa zastavila ideológia gender? **Modli sa ruženec!**

Si zástanca kultúry života a na základe vyjadrení niektorých biskupov máš obavy, aby začatá synoda o rodine neprijala také závery, ktoré poprú základy katolíckeho učenia o ľudskej sexualite, manželstve a rodine? **Modli sa ruženec!**

Dejiny ľudstva aj životné skúsenosti mnohých obyčajných ľudí potvrdzujú, že úprimná modlitba svätého ruženca je odpoveďou na riešenie obáv a strachu zo situácií, voči ktorým sa cítime byť ľudsky bezmocní. Napriek častým a nepriaznivým správam z diania vo svete alebo v Cirkvi nemusíme a nemáme rezignovať, zostať bez nádeje. Máme istotu od samého Krista, ktorí svoju nevestu Cirkev postavil a obetoval sa za ňu, že pekelné brány ju nepremôžu (por. Mt 16, 18).

Jozef Predáč

[Poznámka: Ďakujem pani Mgr. Zuzane Gluchichovej za súhlas s preberaním a používaním článkov z týždenníku *Život Cirkvi vo svete*, ktoré poslúžili pri napísaní tohto príspevku.]

Pobořený chrám – recenze knihy

Michaela Prentisová

Nakladatelství Paulínky vydalo knížku *Pobořený chrám*. Pod pseudonymem Jitka a Petr Vytrvalí v ní vydávají svědectví manželé, jejichž vztah a rodinu ohrozila závislost na pornografii.

Jsou upřímně věřící manželé, vzorná katolická rodina, tři dobře vychovávané děti, pravidelná účast na mši svaté, na svátostech. Píší každý ze svého pohledu, otevřeně a upřímně. On píše o tom, jak nenápadně se vyvíjela jeho závislost, jak jí ustupoval jeho duchovní život, jak ho postupně ovládala a měnila, jak se naučil formulovat svou zpověď tak, že ho kněz nakonec spíše utěšoval a chválil jeho „citlivé svědomí“. Ona píše o své počáteční naivitě chápání situace, o bolesti a žárlivosti a přece rozhodnutí se nevzdat v pevném přesvědčení, že „to mohou s Boží pomocí zvládnout“.

V předmluvě knihy píše PhDr. Jaroslav Šturma: „Jak ukazuje příběh našich manželů, i ve zdánlivě ztracených případech existuje cesta z krize závislosti. Ukazuje se tu síla manželské lásky, která je věrná nejen tehdy, když se vše daří, ale doprovází a podpira partnera i v době krize a pomáhá mu k novému začátku. Tu se pak může taková krize stát i zdrojem nového prohloubení vztahu, jeho posílení a zvýšené společné manželské odolnosti vůči rušivým vlivům.“

Afrika je tentokrát na synodu lépe připravena

Vatikán. Někteří účastníci synody zaznamenali jisté rozdíly mezi právě probíhajícími a loňským shromážděním. Podle biskupa Nicolase Djoma z Demokratické republiky Kongo je africká církev daleko lépe připravena na debatu než před rokem. Biskupové Černého kontinentu jsou pevně přesvědčeni, že synoda má mít přísně pastorační charakter a nepřejí si, aby se diskutovalo o učení církve:

„Nejsme tu proto, abychom řešili věroučné otázky. Očekáváme pastorační závěry, abychom pomohli rodinám postavit se na nohy a posílili ty, kdo žijí ve shodě s křesťanskou vizí rodiny. Minulý rok jsme nemohli prosadit svá stanoviska. Letos jsme však dobře připraveni. Pracovali na tom biskupové z celého kontinentu spolu s našimi teology. Přijeli jsme do Říma s hotovým dokumentem, který představuje pastorační priority ve vztahu k rodinám. Afrika je světdadil s vlastními specifiky a chceme se o ně podělit se synodálními otci. Letos jsme tedy jednodušší a lépe připravení,“ uvedl biskup Nicolas Djomo z Konga. <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=22495>, 8.10. 2015

Arcibiskup Chaput: rodiny mají k učení církve větší důvěru než synoda

Vatikán. Dnešního brífingu s novináři se účastnil mimo jiné arcibiskup Charles Chaput, hostitel nedávného Světového setkání rodin ve Filadelfii, které bylo poslední předehrou biskupské synody. Největší rozdíl mezi těmito dvěma událostmi je podle arcibiskupa Chaputa vidět v přístupu k učení církve. Účastníci setkání ve Filadelfii z něj byli nadšení. Autoři *Instrumentum laboris* jsou plni obav, zda je stále ještě světu srozumitelné. Arcibiskup Chaput řekl doslova:

„Ve Filadelfii se mluvilo o katolickém chápání manželství a rodiny s láskou a důvěrou. Potvrzovalo se. A co více, bylo tam cítit skutečný hlad a hlubokou touhu po tom, aby se toto učení potvrdilo před světem, který je zpochybňuje. Oproti tomu v dokumentu, který jsme dostali, *Instrumentum laboris*, tušíme tendence pochybovat o učení církve, o tom, zda jím lidé ještě mohou žít. Ve Filadelfii jsme viděli rodiny, které toto učení přijímají a chtějí podle něho žít. Byli z něho dokonce nadšené. To je největší poselství, jaké tu mám z toho setkání předat. Nebojme se! Když hledáme ztracenou ovečku, která se cítí církví opuštěná, podporujeme také těch 99 oveček, které přijímají katolickou vizí rodiny. Účastníci setkání ve Filadelfii byli nadšení, což ovšem neznamená, že neměli problémy – s bídou, s rozbitými rodinami, rozvody – ale nacházeli oporu v tom, co říkal o rodině Ježíš a co o ní učí církev.“

<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=22504>, 8. 10. 2015

NOVINY Z RODINY LPP vydává šestkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč /12,- € ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozefa a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 95301 Zlaté Moravce, tel.: 0908 722 055, 0915 971 191, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovní: v ČR 400 Kč, v SR 15,- € za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.